

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Ambrusné Salap Szilvia [REDACTED] szám alatti lakos az Alkotmánybíróság IV/3391-1/2015 ügyszámú tájékoztatására az alábbiakat válaszolom.

Nagy tisztelettel vettem a levelüket, bár kicsit értetlenül állok előtte, ugyanis mint ahogyan a tisztelt Alkotmánybíróság is látta nem rendelkezem jogi képviselővel. Jogi képviselőre, tehát alkotmányjogász megbízására, de általános ügyvéd megbízására nincs pénzem, mert 22 800 forintos segélyből kell élnem, jobban mondva nyomorognom a két gyermekemmel együtt. Ez a pénz a megélhetésemre sem elég, nem hogy arra, hogy az igazamért jogászt fizessek meg. Furcsa a számomra, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság még soha nem vette figyelembe, hogy a szociális törvényben ez a juttatás milyen súlyos károkozással jár egy ember életében. Még akkor sem tettek semmit, amikor kértem ezen törvény módosítását.

Az alkotmányjogi panaszokat nézegetve azt tapasztaltam, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog megsértése miatti kérelmeket sorra elutasította az Alkotmánybíróság, és én nem is találtam olyat, amelynek helyt adtak volna. Így látva a sok ügyvéd kudarcát arra a következtetésre jutottam, hogy talán még az sem használna, ha volna is pénzem megfizetni egy jogászt, mert az ügyem pozitív kimenetele nem ettől függ. Ha a tisztelt Alkotmánybíróság kedve úgy tartja, akkor talán megkegyelmez nekem és foglalkozik a kérelmemmel, ha nem akkor úgy sem. Ma már azt érzékelem, hogy jobban lehet bízni egy másik ország bíróságába, az Európai Bíróságba, mint a hazaiba. Valamiért én kisember úgy gondoltam, hogy a bíróságokon dolgoznak a profik, a szakemberek, így nem kell nagyobb magyarázkodás és látják azokat a hibákat, amiket elkövettek a bíróságok. De ezek szerint ez nem így van, hanem a tények mellett olyan dolgokra is ki kell térni, ami okot ad arra, hogy a tanultságukkal valamilyen más indokot lássanak és elutasítsák a kérelmemet, függetlenül attól, hogy egyértelműen velem a bíróságok az eljárásuk során törvénytelenül bántak. Remélem esetembe nem így lesz és nem kell még ezért is panaszkodni az Európai Bíróságnak. Ezért is gondoltam úgy, hogy az Önök kedvében is szeretnék járni akkor, amikor keresetemet kiegészítem azzal a válasszal, amit Önök kértek tőlem. Tehát minden jogsértést azon kérdésükben próbálok megválaszolni, ami így hangzott:

„hogy a támadott bírói döntések miatt és mennyiben sértik az Alaptörvényben biztosított és az indítványban hivatkozott jogait.”

Kezdem azzal, hogy a 308/2011-es bírósági ügyszámon nyilvántartott ügyeket mai napig nem zárta le a tisztelt elsőfokú bíróság és az ügyészség sem zárta le az 1052/2011-es ügyszámon lévő ügyeket. Tehát úgy kezdett eljárást az ügyészség, hogy ugyanabban az ügyben már intézkedett, tehát kettős eljárásba kezdett, ezzel megsértve a kettős eljárási tilalmat, valamint már a határidőből is kifutott. Így tehát a Be. 176.§ (1) bekezdésében foglalt kéthónapos határidőből kifutott, ezért a bíróság döntése a magánindítványos ügyembe jogtalan volt.

A bíróság az ügyészség jogtalan intézkedése miatt megsértette az Alaptörvényben a tisztességes eljáráshoz való jogomat (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését), mert velem szembe így indította el az eljárást. Hogy mennyiben sértette ezzel az Alaptörvényben való jogomat? Teljes mértékben, mert ha ezt figyelembe veszi, akkor a bírósági döntés úgy zárult volna, hogy megszünteti ellenem az eljárást, mert a nyomozás kifutott a határidőből. Tehát nem elítélés, hanem úgymond felmentés, tehát megszüntetés lett volna belőle. De nem így lett. Ezzel a bíróság igenis az Alaptörvényben foglalt tisztességes eljáráshoz való jogomat és a Büntető eljárásban foglalt előírásokat is megsértette. Tehát döntése ezért volt jogszerűtlen és törvénytelen.

A másik dolog viszont a több ügyszámon lévő nyilvántartás. A mai napig nem zárult le a 308/2011-es ügy amelyen a magánindítványt elkezdtek. A bíróság az indokaiba egyetlen egyszer említette ennek a folyamatát. Tehát a bíróság az indoklási kötelezettségének nem tett eleget, ezért volt törvénytelen a bíróság döntése, mert kettős eljárást hajtott végre, amely szintén Alaptörvényben meghatározott tisztességes eljárásnak a megsértése. Ezzel súlyosan sértette az Alaptörvényben lévő jogomat, mert fel sem tudtam készülni a védekezésre, valamint meg is tévesztett, hiszen 2011. december 19.-én már ítéletet hozott a képviselő-testület ügyében, de a magánindítványos ügy esetében semmilyen indokot nem adott. Ezzel korlátozta a védekezésemhez való jogomat, és figyelem kívül hagyta a nyomozás határidejének a fontosságát, hiszen a két hónapos határidőt a nyomozó hatóság akkor már rég túllépte. Tehát mivel az ügyészség akkor nem kért hosszabbítást, ezért az ügyet a nyomozás hiánya miatt meg kellett volna szüntetnie és ezt ítéletében indokolnia. Ezt nem tette meg, így én nem szerezhettem tudomást arról, hogy a magánindítványos ügy hol tart. Ezzel teljes mértékben megtévesztett és az Alaptörvényben való tisztességes eljáráshoz való jogomat sértette meg, mert nem indíthatott volna másik eljárást addig, amíg az első be nem fejezi. Ennek alapján az ellenem emelt feljelentést meg kellett volna szüntetnie, nem pedig egy másik ügyszámon később eljárást indítania.

A harmadik viszont az, hogy az igazságügyi szakértők anyagát egyértelműen félreértelmezte a bíróság, ezért nem csak a tisztességes eljáráshoz való jogomat sértették meg, hanem a Büntető eljárás törvényének 4.§ (2) bekezdését, tehát azt, hogy a kétséget kizáróan nem biztosított tény nem értékelhető a terhelt terhére. Tehát a szakértők egyértelműen nem tudtak választ adni arra, hogy én vagyok-e az elkövető, ezért a kétséget kizáró ok jelen volt. Tehát ezért Alaptörvény ellenes a bíróság döntése, mert olyan tévedésre alapszik, amelyet egy szakértő sem tud igazolni. Ma Magyarországon valakit elítélni tévedésre, félreértelmezésre nem szabad, ezért a bíróság döntése igenis Alaptörvény ellenes volt. Hogy mennyiben sérti a jogaimat? Nagyon nagy mértékben, mert a valóság elferdítésével emeltek ellenem vádat, tehát ártatlanul lettem elítélve. Ezzel az ártatlanság vélelméhez fűződő jogomat sértették meg. Ha tisztességesen értékelte volna a bíróság a szakértők szakvéleményét, akkor azon nyomban lezárta volna az ügyet azzal, hogy nem én vagyok az elkövető, akit feljelentettek. Tehát a két internetes ügyben fel kellett volna mentenie a bíróságnak, e helyett elítélt. Mindezt ismételtel teljesen jogtalanul, hiszen egyetlen egy szakértői vélemény sem támasztja alá a bíróság döntésének helyességét.

A negyedik ismét egy tisztességes eljárásához való jogon belüli sérelem, még pedig a szabad bizonyítás elve. Nekem egyetlen egy alkalom sem volt arra, hogy a bizonyítékaimat a bíróság megvizsgálta volna. Még amikor kértem a hivatalbóli feljelentéseket akkor sem történt semmi. Meg sem vizsgálta a bíróság a közmeghallgatáson tett kijelentéseim valóságtartalmát, vagy az internetes írárok valóságtartalmát. Ezzel súlyosan megsértette az Alaptörvényben való tisztességes eljárásához való jogomat, valamint nem volt pártatlan a döntése, mert az én bizonyítékaimat meg sem vizsgálta, hiszen egyetlen egy szóval nem említette az indokában. Tehát arra a következtetésre lehetett jutni, hogy meg sem vizsgálta a bizonyítékaimat. Amivel súlyos kárt okozott, hiszen ha az én bizonyítékaimat megvizsgálta volna és a döntésében indokolta volna, akkor felmentő ítéletet hozott volna, ugyanis minden amit a közmeghallgatáson állítottam valós volt. A Btk. kijelenti, ha valamely állítás igaznak bizonyul, akkor azért nem ítéltető el senki sem. Ezért a bíróság nem csak a Btk. jogszabályainak megsértésével hozott ítéletet, hanem a szabad bizonyítás elvének megsértésével, ezzel egyetemben a tisztességes eljárás Alaptörvényben foglalt elvének megsértésével is. Ezért ez súlyosan érintette a helyzetemet, mert ha tisztességesen jár el a bíróság, akkor nem elítélő, hanem felmentő ítéletet hoz. Hiszen erre neki még a Btk. pontjai is lehetőséget adott.

Továbbá olyan bizonyítékokat vett figyelembe a sértett esetében, amelyen egy hivatali hitelesítés sem volt. Ezzel szintén sértette a tisztességes eljárásához való jogomat és nem volt elfogulatlan, pártatlan, mert ilyen bizonyíték a kétséget kizárósnak alapot ad.

Az ötödik dolog a véleménynyilvánítás szabadságának figyelem kívül hagyása. Nem vizsgálta a bíróság a döntésében, hogy az adott kijelentésnek milyen Alaptörvényben foglalt védelme van. Nyelvtani szakértőt nem vett igénybe és ezáltal olyan következtetésre jutott, amely más bíróságok döntésében nem merítik ki a büntető kategóriát. Tehát a szabad véleménynyilvánítást korlátozta a döntésében azáltal, hogy olyan dologért ítélte el, amely nem bűncselekmény. Ezért megsértette az Alaptörvényben azon jogomat, amely kimondja, hogy nem lehet valakit olyanért elítélni, ami abban a pillanatban nem tartozik a büntető törvénykönyv hatálya alá. Tehát nem minősül bűncselekménynek. Ezt mi sem igazolja jobban, mint az 13/2014.(IV.18.)AB határozata. Mindezek alapján arra a kérdésre válaszolva, hogy mennyiben sérti a jogaimat ezen bírósági döntés, nagyon sérti, hiszen olyanért lettem elítélve, amelyért más nem, tehát ártatlanul bűnhődök meg olyanért, ami nem is bűn. Ezzel az emberi méltóságomat is megsértették, továbbá olyan korlátozást róttak rám, amely a szabad véleményem kinyilvánításában akadályoz meg, mert már nem merek mondani semmit.

A bíróságtól a törvény megfelelő alkalmazását kell elvárni, tehát a tisztességes eljárásához való jogot, és ebbe bele tartozik a szabad bizonyítás, az indoklási kötelezettség, az ártatlanság védelme, tehát a bűnösség vélelmének tilalma és a kettős eljárás tilalma is (ezt a két iktatószámra értem, amelyben a 308/2011-es számon soha nem döntöttek).

Mivel ezeket mind megsértette az elsőfokú bíróság az esetembe, így olyan ítéletet hozott ami törvényt sértő, főképp az Alaptörvény pontjainak a megsértése volt, tehát az életemet az alapjogaimban való megsértéssel változtatta meg. Mivel más embert ilyen esetben felmentettek volna, így a szabadságomban való jogom megsértését is tartom, hiszen ha nem tudom a részleteket fizetni börtönbüntetésre vált át, amely már a szabadságom ily módú korlátozását is jelenti teljesen jogtalanul. Más ember ezekért fel lett volna mentve, én pedig el lettem ítélve. Ez teljes mértékben elfogadhatatlan és diszkriminatív is, hiszen nincs joga egy bíróságnak sem, hogy ilyen mértékben korlátozza az Alaptörvényben foglalt jogaimat. Erőszakkal lettem elítélve, ezért igenis súlyos hibának tartom a bíróság döntését, de a Törvényszék és a Kúria döntését is, hiszen ezen súlyos hibákat változtatlanul fenntartva tovább hagyta.

Mindezek értelmében röviden vázoltam azon területeket amelyeket a bírósági döntésben általánosan meg tudtam fogalmazni, hiszen nem szavak törvényt sértését vizsgáltam, hanem a döntés mikéntjét. Mi lett volna ha és minek kellett volna lenni, ha így vagy úgy dönt. Arra a kérdéskörre próbáltam válaszolni, hogy miért és mennyiben sértik a jogaimat. A miért kérdőszó esetében, hogy hogyan kellett volna cselekednie a bíróságnak és mit nem tett, a mennyiben kérdőszó esetében, hogy hogyan változott meg az életem és milyen mértékben sérültem másokhoz képest.

A lényeg, hogy minden nagyobb témakör esetében súlyos hátrányt szenvedtem más hasonló helyzetű emberekhez képest, mert míg más fel lett mentve, addig én el lettem ítélve.

Ezek ismeretében kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy vegye figyelembe a kérelmemet és vélje felfedezni az ártatlanságomat, mentsen fel és szüntesse meg az ellenem emelt vádak.

Maradok mély tisztelettel:

Ambrusné Salap Szilvia
Ambrusné Salap Szilvia

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	11/3391 - 3/2015
Érkezett:	2016 JAN 21.
Példány:	4
Melléklet:	dt: <i>AB</i>
Kezelőiroda:	